

РЕШЕНИЕ

№ 7831

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 70 СЪСТАВ, в публично заседание на трети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н.П.Л.

при участието на секретаря С.А.Р.

като разглежда докладваното от Н.П.Л. Гражданско дело № 20221110100975 по описа за 2022 година

Предявени са искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал.1 ЗЗД.

Ищецът “Т.С.” ЕАД излага, че по сключен договор при общи условия с ответниците в периода от 01.07.2017г. до 30.04.2020г. доставил в собствения им топлоснабден имот – ап. 53, находящ се в гр. София, ж.к. „Х.С.“ бл. 15, вх. 1, с аб. № *****, топлинна енергия на стойност 1 450.30 лева, като с оглед квотата им в правото на собственост ответниците ЕВ. АНД. К. и Д. АНД. К. дължали по 1/6 част, т.е. по 241.71 лева, а ответникът Л. Г. К. – 4/6 части, т.е. 966.86 лева. Дължали му и главница за дялово разпределение за същия период в размер на сумата 55.42 лева (по 9.23 лева ответниците ЕВ. АНД. К. и Д. АНД. К. и 36.94 лева - ответникът Л. Г. К.). Ответниците не заплатили дължимите суми и за периода от 31.10.2018г. до 03.09.2021г. му дължали обезщетение за забавата върху главницата за ТЕ в размер на 151.88 лева (по 25.31 лева ответниците ЕВ. АНД. К. и Д. АНД. К. и 101.25 лева - ответникът Л. Г. К.) и 11.24 лева – върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.10.2018г. до 03.09.2021г. (по 1.87 лева ответниците ЕВ. АНД. К. и Д. АНД. К. и 7.49 лева - ответникът Л. Г. К.), както и законни лихви върху главниците, считано от 17.09.2021г. до окончателното плащане. Ищецът подал заявление за горните претенции по чл. 410 ГПК, за което на 27.09.2021г. по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав била издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК. Ответниците възразили срещу заповедта поради което ищецът моли съдът да постанови решение, с което да признае горните вземания за установени. Претендира разноски за производството.

Ответниците ЕВ. АНД. К., Д. АНД. К. и Л. Г. К. оспорват исковете – не били

обвързани от договор с ищеца, тъй като не били носители нито на правото на собственост върху процесния апартамент, нито на вещното право на ползване. Позовават се на чл. 62 ЗЗП. Не дължали лихви, тъй като не се установявало публикуване на сумите – чл. 32, ал. 2, чл. 36, ал. 2 ОУ на ищеца. Не оспорват размера на начислените суми за имота, но възразяват за изтекла погасителна давност за вземанията.

Третото лице-помагач на страната на ищеца “Н.” ЕАД заявява становище за основателност на исквете.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства намира следното:

По иска по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ

Предвид нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия, респективно са задължени лица за заплащане цената на доставена такава във връзка с чл. 155 ЗЕ. От представения по делото договор за продажба на държавен недвижим имот, сключен на 04.01.1986г. съгласно Наредбата за държавните имоти, неоспорен по делото, се установява, че ответникът Л. Г. К. и А.Д.К.. придобили правото на собственост върху процесния недвижим имот апартамент № 53, находящ се в гр. София, ж.к. „Х.С.“, бл. 15, вх. 1, ет. 11. Тъй като в договора за покупко-продажба не е посочено изрично каква е придобитата от всеки от приобретателите част, на основание нормата на чл. 30, ал. 2 ЗС съдът приема, че всеки притежавал по ½ ид.ч. Видно от приетото по делото удостоверение за наследници А.Д.К.. починал на 03.03.2005г., като оставил за свои законни наследници ответниците Л. Г. К. – съпруга и ЕВ. АНД. К. и Д. АНД. К. – деца. След смъртта на А.Д.К., по силата на наследственото правоприемство – чл. 5, ал. 1 ЗН и чл. 9, ал. 1 ЗН, притежаваната от него ½ ид.ч. от процесния топлоснабден имот преминала при равни части в патримониума на ответниците, при което ответникът Л. Г. К. притежавала 4/6 ид.ч., а ответниците ЕВ. АНД. К. и Д. АНД. К. – по 1/6 ид.ч. Само за пълнота на изложението съдът отбелязва, че изводите относно притежаваните от ответниците квоти биха били идентични, дори и по делото да бяха ангажирани доказателства, че топлоснабденият имот бил придобит от ответника Л. Г. К. и А.Д.К.. в режим на СИО. По делото не са събрани доказателства за отчуждаването на правото на собственост имота. Напротив – представен е нотариален акт от 28.06.2019г. за учредяване на договорна ипотека от страна на собствениците ЕВ. АНД. К., Д. АНД. К. и Л. Г. К., при посочените от съда по-горе квоти в правото на собственост, в полза на „У.Б.“ АД за обезпечаване на отпуснат от банката кредит.

От събраните по делото писмени доказателства, в т.ч. протокол от проведено на 14.05.2002г. общо събрание на собствениците в сграда в режим на ЕС, находяща се на

адрес гр. София, ж.к. „Слатина“ (идентичен с ж.к. „Х.С.“), бл. 15, за избор на ФДР, договор от 27.05.2002г., сключен между ЕС на горния адрес и ТАЕС „Н.И.“ ООД, съобщение към фактура и обща фактура за аб. № *****, номер на инсталация 4000177677, изравнителни сметки, извлечение от сметка за абонат 4000177677, подписани от абоната талони за отчет на уреди от 05.05.2018г., 16.05.2019г. и от 20.06.2020г., неоспорени от страните, и др., се установява, че сградата в режим на ЕС на горния адрес била топлоснабдена. Ето защо настоящият съдебен състав приема, че от събраните по делото писмени доказателства се установяват въведените с исковата молба твърдения, че ответниците ЕВ. АНД. К., Д. АНД. К. и Л. Г. К., в качеството си на собственици на топлоснабдения имот – апартамент № 53, находящ се в гр. София, ж.к. „Х.С.“, бл. 15, вх. 1, ет. 11, през процесния период били клиенти/потребители на доставяната до имота топлинна енергия. Предвид цитирания по-горе законов текст ответниците, като собственици на топлоснабдения имот, били обвързани по силата на закона от облигация с ищцовото дружество досежно доставяната до собствения им имот топлинна енергия, без да е необходимо нарочно изявление от тяхна страна, че желаят да закупуват доставяната в имота от ищеца „Т.С.“ ЕАД топлинна енергия. Доколкото законът обвързва качеството клиент/ползвател на топлинна енергия с притежаваните вещни права върху топлоснабдения имот, то и отговорността на ответниците за задължения за цена на доставена до имота топлинна енергия във връзка с чл. 150 ЗЕ следва да е съответна на участието им в съсобствеността – или във връзка с чл. 30, ал. 3 ЗС, ответникът Л. Г. К. следва да отговаря за 4/6 части от дължимата цена за доставената до имота топлинна енергия, а ответниците ЕВ. АНД. К. и Д. АНД. К. – за по 1/6 част.

Поради естеството на етажната собственост ответниците, придобивайки правото на собственост върху процесния имот, находящ се в сграда, присъединена към топлопреносната мрежа, се явяват обвързани от взетите до момента решения на общото събрание на етажните собственици за топлоснабдяване на сградата, независимо дали са съгласни с тях. Потребителите на топлинна енергия в сграда в режим на ЕС могат да имат различни интереси, включително по въпроса да бъде ли сградата топлоснабдена. Принципът, който законодателят е възприел при регламентирането на начина на избягване на конфликти между етажните собственици е че мнозинството решава. Затова при доставката на централно отопление в сградите в режим на етажна собственост искането за услугата се прави не от всеки отделен етажнен собственик, а от мнозинството етажни собственици, които по общо правило могат да вземат решения дали и как да бъдат използвани общите части. Потребител на услугата е цялата етажна собственост, затова титулярът на права върху отделен обект може да откаже заплащането на доставено против волята му централно отопление в собствения му обект, но не може да откаже заплащането на отдадената от сградната инсталация или от отоплителните уреди в общите части енергия при доставката на централно

отопление в сградата. В този смисъл и ТР 2 от 25.05.2017г., постановено по тълк.д. № 2/2016г. ОСГК на ВКС приема, че за отношенията, възникващи при доставяне на топлинна енергия за битови нужди в сграда – етажна собственост, се прилагат разпоредбите на Закона за енергетиката, които не противоречат на разпоредбата на чл. 62 във връзка с пар.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на потребителите. Поради това неоснователни се явяват възраженията на ответниците за липса на облигация с ищеца, основани на нормата на чл. 62 ал. 1 ЗЗП.

Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни ОУ, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР. Общите условия са валидни и обвързват ответниците и без приемането им. Съгласно чл. 150, ал. 3 ЗЕ в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия, клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не се установява ответниците да са се възползвали от правото си по чл. 150, ал. 3 ЗЕ.

Предвид изложеното между страните за процесния период бил сключен действителен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни ОУ.

Страните по делото не са формирали спор, а и от заключението на ССЧЕ и от подписаните от абоната талони за отчет на уреди от 05.05.2018г., 16.05.2019г. и от 20.06.2020г., неоспорени от страните, по делото се установява количеството доставена топлинна енергия до процесния имот и нейната стойност. Макар и ССЧЕ да е изготвена въз основата на частни документи, изходящи от ищеца, констатациите ѝ кореспондират напълно с писмените доказателства, събрани по делото, в т.ч. подписаните от абоната протоколи за отчет, поради което съдът кредитира изводите на вещото лице.

Съгласно заключението на ССЧЕ, изготвено след проверка на счетоводните записвания при ищеца, за процесния период на абоната са начислени суми за доставена топлинна енергия по фактури, на обща стойност 4 715.53 лева. Счетоводно при ищеца за процесния период са отразени 3 изравнителни сметки, изготвени от топлинния счетоводител - от 01.05.2017г. до 30.04.2018г. – 95.98 лева за доплащане от абоната, от 01.05.2018г. до 30.04.2019г. – 274.58 лева за възстановяване на абоната, и от 01.05.2019г. до 30.04.2020г. – 89.53 лева за възстановяване на абоната. От сумата по издадените фактури /4 715.53 лева/ следва да се приспадне сумата от изравняване /268.13 лева/, при което се получава сума за плащане в размер 4 447.40 лева. Абонатът заплатил суми в размер на 2 997.11 лева, при което дължимата за периода главница възлиза в размер на 1 450.30 лева.

Предвид горния извод на съда за дължимост на вземането за цена на доставена

топлинна енергия следва да бъде разгледано своевременно въведеното от ответниците в срока по чл. 131 ГПК възражение по чл. 120 ЗЗД за изтекла погасителна давност по отношение на дължимите от тях части от претендираните от ищеца с исковата молба вземания.

Съобразно разпоредбите на чл. 155 ЗЕ и чл. 156 ЗЕ потребителят на топлинна енергия дължи плащане цената на същата по предварително определени цени, известни на страните, на месечни вноски с установен в общите условия падеж. Престациите се обединяват от общия правопораждащ факт – облигацията между страните по договор при публично известни общи условия по чл. 150 ЗЕ, и имат съществения елемент на периодичните плащания по смисъла на чл. 111, б. ”в” ЗЗД – предварително определен и известен на страните момент, в който повтарящото се задължение за плащане трябва да бъде изпълнено, както и определяем размер на същото предвид предварително фиксираните цени за единица топлинна енергия. Горните характеристики на вземанията на топлофикационните дружества за цена на доставената на потребителите топлинна енергия съдът, и при зачитане на тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012г. по т.д. 3/2011г. на ОСГТК на ВКС, намира да ги определят като такива на периодично изпълнение по смисъла на чл. 111, б. ”в” ЗЗД, предвид на което и същите се погасяват с изтичане на установената в същата норма кратка тригодишна давност.

Съгласно нормата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД погасителната давност започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, а ал. 2 на същия текст предвижда, че ако е уговорено, че то става изискуемо след покана давността започва да тече от деня, в който вземането е възникнало. Законодателят е уредил институтът на погасителната давност по начин, че началният момент, от който погасителната давност се прилага да се свързва с обективно осъществени факти и да не зависи от волята на страните по правоотношението. Поканата по смисъла на [чл. 84, ал. 2 ЗЗД](#) е необходима, за да възникне отговорността на длъжника за забава, но не и за възникване на вземането, от който момент започва да тече погасителната давност. Теченето на давността се прекъсва на основание чл. 116 ЗЗД с предявяването на заявлението от ищеца по чл. 410 ГПК пред съда на 17.09.2021г. Така необхванати от погасителната давност се явяват задълженията, чиято изискуемост е настъпила, респ., които са възникнали след 17.09.2018г.

По делото са представени Общи условия на ищеца, одобрени с решение № ОУ-1/27.06.2016г. на КЕВР. Ищецът (чиято е и доказателствената тежест) е представил доказателства, че същите ОУ са публикувани на 11.07.2016г., предвид на което и с оглед нормата на чл. 150, ал. 2, изр. 2 ЗЕ съдът приема, че ОУ от 2016г. са влезли в сила от 11.08.2016г. Нормата на чл. 33 от ОУ на ищеца от 2016г. предвижда задължение на клиентите да заплащат месечните дължими суми в 45-дневен срок след изтичането на периода, за който се отнасят. Настоящият състав на съда намира, че независимо от практиката на ищеца след издаването на месечните фактури по

прогнозна консумация и на изравнителната сметка да издава кредитни и дебитни известия и накрая обща фактура, давността за отделните месечни прогнозни задължения във връзка с нормата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД започва да тече след изтичане на 45 дни от месеца, за който се отнася задължението. Ето защо при съблюдаване чл. 33 ОУ, в сила от 2016г., месечната фактура за задължения за ТЕ за м.07.2018г. е с падеж 45 дни след изтичането на м.07.2018г., т.е. 15.09.2018г. Поради това настоящият съдебен състав приема, че вземанията за цена на доставена ТЕ по прогнозна консумация през периода до 31.07.2018г., вкл., са погасени по давност, а изцяло необхванати от погасителната давност са вземанията на ищеца за отоплителния период от 01.08.2018г. до 30.04.2020г. Същите, падежирали след 17.09.2018г. задължения, съобразно неоспореното от страните заключение на ССЧЕ, възлиза в размер на общата сума 1 362.75 лева. По гореизложените мотиви във връзка с нормата на чл. 30, ал. 3 ЗС ответникът Л. Г. К. отговаря за 4/6 части от сумата, т.е. за 908.50 лева, а ответниците ЕВ. АНД. К. и Д. АНД. К. – за по 1/6 част, т.е. за по 227.12 лева. До последните размери и период предявените искове по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ са основателни и следва да бъдат уважени, а за горницата до пълните предявени от ищеца размери и за периода от 01.07.2017г. до 31.07.2018г., вкл., исковете следва да се отхвърлят.

Таксите за извършваната услуга за дялово разпределение съобразно разпоредбите на чл. 36 ОУ, чл. 61, ал. 1 Наредба № 16-334/06.04.2007г. за топлоснабдяването се фактурират и заплащат от потребителите на топлинна енергия на ищцовото дружество. При кредитиране на неоспореното заключение на ССЧЕ по поставената от съда задача съдът приема, че вземането за периода от 01.08.2018г. до 30.04.2020г. възлиза на 55.42 лева, която сума не е обхваната от погасителна давност и не е заплатена от ответниците. Ето защо искът следва да бъде изцяло уважен, като ответникът Л. Г. К. отговаря за 4/6 части от сумата, т.е. за 36.94 лева, а ответниците ЕВ. АНД. К. и Д. АНД. К. – за по 1/6 част, т.е. за по 9.23 лева.

По исковете по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД

Съгласно чл. 33, ал. 4 от ОУ от 2016г., продавачът начислява лихва за забава само върху задълженията по чл. 32, ал. 3, а именно само върху сумите по изравнителните сметки, които съгласно чл. 33, ал. 2 ОУ следва да бъдат заплатени в 45-дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят.

Съобразно заключението на ССЧЕ обезщетението за забава върху необхванатите от погасителна давност вземания на ищеца за процесния период от 31.10.2018г. до крайната, посочена от ищеца дата – 03.09.2021г. възлиза на сумата 133.76 лева (подробно в таблицата на л. 9 от заключението), до който размер предявеният иск следва да бъде уважен, като ответникът Л. Г. К. отговаря за 4/6 части от сумата, т.е. за 89.17 лева, а ответниците ЕВ. АНД. К. и Д. АНД. К. – за по 1/6 част, т.е. за по 22.29

лева. За горницата до пълния претендиран размер от 151.88 лева искът следва да бъде отхвърлен.

Нормата на чл. 36, ал. 2 ОУ на ищеца от 2016г. предвижда обявяване по подходящ начин на клиентите на реда и начина на заплащане на услугата дялово разпределение. По делото не са ангажирани никакви доказателства за извършено от търговеца оповестяване на задълженията, предвид на което при дължимото от ищеца пълно и главно доказване по делото не се установява изпадането на ответника в забава. Ето защо ищецът следва да понесе неблагоприятните последици на недоказването, като предявения иск за обезщетение за забава върху главницата за дялово разпределение бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

С оглед изхода на спора право на разноски имат и ищецът, и ответниците съответно на уважената, респ. отхвърлената част от исковете.

Ищецът претендира съобразно представен списък по чл. 80 ГПК и доказва сторени по делото разноски в общ размер на 433.38 лева, от които 33.38 лева – държавна такса, 300 лева за експертиза и 100 лева юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да му бъдат присъдени разноски в размер на сумата 403.02 лева. От тях 268.68 лева следва да му бъдат заплатени от ответника Л. Г. К., а по 67.17 лева – от ответниците ЕВ. АНД. К. и Д. АНД. К..

Ответникът Л. Г. К. е защитавана от адв. И.А. Н., осъществявал безплатна правна помощ по делото. Последният претендира възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА. Същото, определено по реда на Наредба 1/2004г. възлиза на 307.88 лева, а при съобразяване на отхвърлената част от исковете, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА на адвоката следва да бъде присъдена сумата 21.56 лева.

Ответникът ЕВ. АНД. К. е защитавана от адв. С.К. К., осъществявала безплатна правна помощ по делото. Последната претендира възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА. Същото, определено по реда на Наредба 1/2004г. възлиза на 300 лева, а при съобразяване на отхвърлената част от исковете, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА на адвоката следва да бъде присъдена сумата 21 лева.

Ответникът Д. АНД. К. е защитаван от адв. Н.К., осъществявала безплатна правна помощ по делото. Последната претендира възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА. Същото, определено по реда на Наредба 1/2004г. възлиза на 300 лева, а при съобразяване на отхвърлената част от исковете, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА на адвоката следва да бъде присъдена сумата 21 лева.

Съгласно задължителните указания на ВКС, дадени с т. 12 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014г., постановено по тълк.д. № 4/2013г. ОСГТК, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл.415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство,

като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разносните както в исковото, така и в заповедното производство. По горните мотиви на съда на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 77.54 лева - разноси, сторени в производството по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав, от които 51.69 лева следва да му бъдат заплатени от ответника Л. Г. К., а по 12.92 лева – от ответниците ЕВ. АНД. К. и Д. АНД. К..

Ответникът Л. Г. К. по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав е защитавана от адв. И.А. Н., осъществявал безплатна правна помощ по делото. Последният претендира възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА. Същото, определено по реда на Наредба 1/2004г. възлиза на 300 лева, а при съобразяване на отхвърлената част от исквете, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА на адвокатата следва да бъде присъдена сумата 21 лева.

Ответникът ЕВ. АНД. К. по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав е защитавана от адв. С.К. К., осъществявала безплатна правна помощ по делото. Последната претендира възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА. Същото, определено по реда на Наредба 1/2004г. възлиза на 300 лева, а при съобразяване на отхвърлената част от исквете, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА на адвокатата следва да бъде присъдена сумата 21 лева.

Ответникът Д. АНД. К. по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав е защитаван от адв. М.И.Д.-Д., осъществявала безплатна правна помощ по делото. Последната претендира възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА. Същото, определено по реда на Наредба 1/2004г. възлиза на 300 лева, а при съобразяване на отхвърлената част от исквете, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА на адвокатата следва да бъде присъдена сумата 21 лева.

Така мотивиран съдът:

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ, че Л. Г. К., ЕГН *****, дължи на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, сумата от **908.50 лева**, представляваща 4/6 части от дължимата цена на доставена през периода от 01.08.2018г. до 30.04.2020г. топлинна енергия до топлоснабден имот – апартамент № 53, находящ се в гр. София, ж.к. „Х.С.“, бл. 15, вх. 1, ет. 11, с аб. № *****, сумата **36.94 лева**, представляваща цена на услуга дялово разпределение за периода от 01.08.2018г. до 30.04.2020г., ведно със законната лихва върху главниците от 17.09.2021г. до окончателното погасяване, и на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата **89.17 лева**, представляваща обезщетение за забава за плащането на главницата за топлинна

енергия, дължимо за периода от 31.10.2018г. до 03.09.2021г., вкл., за които вземания по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав на 27.09.2021г. е издадена заповед по чл. 410 ГПК, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за топлинна енергия за горницата до пълния предявен размер от 966.86 лева и за периода от 01.07.2017г. до 31.07.2018г., вкл., иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за обезщетение за забава върху главницата за топлинна енергия за горницата до пълния предявен размер от 101.25 лева и за сумата 7.49 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.10.2018г. до 03.09.2021г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ, че ЕВ. АНД. К., ЕГН *****, дължи на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, сумата от **227.12 лева**, представляваща 1/6 част от дължимата цена на доставена през периода от 01.08.2018г. до 30.04.2020г. топлинна енергия до топлоснабден имот – апартамент № 53, находящ се в гр. София, ж.к. „Х.С.“, бл. 15, вх. 1, ет. 11, с аб. № *****, сумата **9.23 лева**, представляваща цена на услуга дялово разпределение за периода от 01.08.2018г. до 30.04.2020г., ведно със законната лихва върху главниците от 17.09.2021г. до окончателното погасяване, и на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата **22.29 лева**, представляваща обезщетение за забава за плащането на главницата за топлинна енергия, дължимо за периода от 31.10.2018г. до 03.09.2021г., вкл., за които вземания по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав на 27.09.2021г. е издадена заповед по чл. 410 ГПК, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за топлинна енергия за горницата до пълния предявен размер от 241.71 лева и за периода от 01.07.2017г. до 31.07.2018г., вкл., иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за обезщетение за забава върху главницата за топлинна енергия за горницата до пълния предявен размер от 25.31 лева и за сумата 1.87 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.10.2018г. до 03.09.2021г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ, че Д. АНД. К., ЕГН *****, дължи на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, сумата от **227.12 лева**, представляваща 1/6 част от дължимата цена на доставена през периода от 01.08.2018г. до 30.04.2020г. топлинна енергия до топлоснабден имот – апартамент № 53, находящ се в гр. София, ж.к. „Х.С.“, бл. 15, вх. 1, ет. 11, с аб. № *****, сумата **9.23 лева**, представляваща цена на услуга дялово разпределение за периода от 01.08.2018г. до 30.04.2020г., ведно със законната лихва върху главниците от 17.09.2021г. до окончателното погасяване, и на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата **22.29 лева**, представляваща обезщетение за забава за плащането на главницата за топлинна енергия, дължимо за периода от 31.10.2018г. до 03.09.2021г., вкл., за които вземания по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав на 27.09.2021г. е

издадена заповед по чл. 410 ГПК, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за топлинна енергия за горницата до пълния предявен размер от 241.71 лева и за периода от 01.07.2017г. до 31.07.2018г., вкл., иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за обезщетение за забава върху главницата за топлинна енергия за горницата до пълния предявен размер от 25.31 лева и за сумата 1.87 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.10.2018г. до 03.09.2021г.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, Л. Г. К., ЕГН *****, да заплати на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, сумата от **268.68 лева** – разноси в производството по чл. 422 ГПК, сторени пред СРС, и сумата **51.69 лева** – разноси в производството по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ЕВ. АНД. К., ЕГН *****, да заплати на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, сумата от **67.17 лева** – разноси в производството по чл. 422 ГПК, сторени пред СРС, и сумата **12.92 лева** – разноси в производството по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, Д. АНД. К., ЕГН *****, да заплати на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, сумата от **67.17 лева** – разноси в производството по чл. 422 ГПК, сторени пред СРС, и сумата **12.92 лева** – разноси в производството по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, да заплати на адвокат И.А. Н. от САК с адрес гр. Б., ул. „С.“ № 3в, ет. 1, офис 6, сумата от **21.56 лева**, представляваща полагащо се адвокатско възнаграждение за защита по делото пред СРС и **21 лева** – полагащо се адвокатско възнаграждение за защита по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, да заплати на адвокат С.К. К. от САК с адрес гр. София, ул. „В.“ № 35, ет. 3, офис 1, сумата от **21 лева**, представляваща полагащо се адвокатско възнаграждение за защита по делото пред СРС и **21 лева** – полагащо се адвокатско възнаграждение за защита по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, да заплати на адвокат Н.К. от САК с адрес гр. София, ул. „Т.У.“ № 1, ет. 1, офис 2, сумата от **21 лева**, представляваща полагащо се адвокатско възнаграждение за защита по делото пред СРС.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, да заплати на адвокат М.И.Д.-Д. от АК – Перник, личен номер *****, адрес гр. София, ул. „Л.“ № 24, ет. 5, ап. 35, сумата **21 лева** – полагащо се адвокатско възнаграждение за защита по ч.гр.д. № 54268/2021г. по описа на СРС, 70-и състав.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца – „Н.“ ЕАД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____